

1903-12-04

SENDER

Carl Jacobsen

RECIPIENT

Rudolph Tegner

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Danish

Sender's location:

Copenhagen

Recipient's location:

Hellerup

Archive:

Glyptotekets Arkiv

TRANSCRIPTION

Ny Carlsberg

4-12-3

Kjære Hr. Tegner

Ja hvad nu!

For det Første maa De ikke Tabe Modet. Ved at vælge Kunsten og ganske vsærligt Billedhuggerkunsten har De valgt at som H.C. Andersen kalder "Ærens Tornevei".

De maa derfor være forberedt paa at Torne stikker.

De føler Dem skuffet og kalder det "fortvivlede Forhold".

Endnu skal De ikke fortvivle. Det er en god Trøst i store Sager at tænke paa at Andre have det meget værre, saa at man dog selv er naadig sluppet.

Jeg taler her af nyelig Erfaring. Min Hustrus Død vilde jeg have tænkt mig som en Sorg større end hvad jeg kunde bære - jeg lever alligevel, og takker Gud for hvad han har givet mig.

Mange miste deres Ægtefælle: det er ikke værre for mig end for saa mangen Anden. Og nu De!

Hvor mange Kunstnere se ikke deres Livs Arbejder staa hensatte i Atelieret, ventende Aar ud Aar ind paa den Kjøber som ikke kommer. Ja det er vanskeligt, nedbrydende, fortvivlende. Men De har dog fremfor de fleste af Deres Lidelsesfæller det forud, at De ikke ved siden af Skuffelsens sjælelige Sorg har Udsigten til at dø af Sult derved, og saa har De - det er min ærlige Mening - mere Talent end de fleste af Deres Fæller her i Landet. De har dermed en Tilfredsstillelse, en indre Lykke, som maa være tilstrækkelig til at hindre Dem fra at hengive Dem til Modløshed.

De skal have Haab om at kunne slaae igjennem.

Dette var hvad jeg nærmest vilde sige Dem til Beroligelse, til Opmuntring, [og] Opstramning.

"Men hvad nu" siger De.

Nu kommer man og afbryder mig. Jeg skal besvare dette Spørgsmaal i et næste Brev

Deres hengivne

Carl Jacobsen

4-12-3 Aften

Fortsættelse,

Kjære Hr Tegner

Naar De beklager Dem over at Deres Arbejde ikke "komme i Materiale",

saa maae vi først undersøge om Feilen ikke skulde ligge hos Dem selv. De har sat mig i en piinagtig Stilling ved at gjøre mig Spørgsmaal; thi enten maa jeg give Dem en Sludder for en Sladder, hvilket hverken er værdigt for Dem eller mig, eller ogsaa maa jeg sige min Mening, hvilket jeg nødtigt gjør - for ikke at støde Dem.

Jeg mener nemlig at Feilen ligger hos Dem og udelukkende hos Dem. De har faaet et smukt Pund som en Himlens Gave, og De skal have den Roes, at De ikke som Manden i Biblen svøber det i et Klæde, men at De bruger det ihærdigt - - - men - - - De bruger det ikke rigtigt.

Deres store Grupper ere uforstaaelige Allegorier, men [?] hvilende paa uklare Tanker, som ingen Mennesker bryder sig om. De kan ikke med Rette bebreide Deres Medborgere at de lade dem staae. Dertil er de af saa store Dimensioner

at de ikke kan finde Plads i Haverne.

Dette har jeg, og vistnok ogsaa Andre, sagt Dem før. Det blev ogsaa nylig omtalt i Pressen. Det var derfor et glædeligt Fremskridt at De nu valgte et bestemt Sujet. Men har - De maa tilgive mig at jeg svarer Dem ærligt - har De ikke været heelt heldig. Det er mit Princip ikke at bedømme et Kunstværk efter dets Feil men efter dets Fortrin.

Derfor glæder jeg mig ogsaa over den Dygtighed, der paa flere Steder er lagt for Dagen og over alle de Skjønheder som jeg seer i Gruppen; men Manglerne ere dog saa iøinefaldende, at jeg med Sorg maa erkjende at de skjæmme Kunstværket saameget, at jeg finder det høist naturligt, at Albertinas Bestyrelse ikke kunde anskaffe det.

Jeg lægger mindre, men dog nogen, Vægt paa, at Bagsiden slet ikke er udført, og at det tynde Draperi, som indhyller Oidipos' venstre Been, slet ikke føles over det nøgne, men ligger som Striber over Benet.

Derimod lægger Bestyrelsen og jeg Vægt paa, at der er saa iøienfaldende Feil i Modeleringen af det Nøgne og i Sammenhængen af Legemet at Kunstværket alene af den Grund ikke kan accepteres.

Oidipos' høire Been hænger absolut ikke rigtig sammen med Overkroppen, Muskulaturen paa Brystet er ogsaa sikkert feil. Det maa være meget feil, naar jeg, som ikke har studeret Anatomi, stødes deraf. Men saa er der Hovedet! Det er jo dog ikke menneskelig Form!

Det er Effekt, men Effekt med unaturlige Midler. Det har man ikke Lov til. Vi Danske see ikke velvilligt paa Effekt; den danske Kunstner [?], som lige overfor os vil benytte Effekten, maa være yderst varsom; ellers opnaar han det modsatte af hvad han tilsigter; han frastøder i stedet for at behage.

Det var det andet Capitel af min lange Svarskrivelse

Tredie Capitel

"Hvad nu"?

Skal jeg give Dem et Raad saa maa det være dette.

Udstil Deres Gruppe, saaledes at Alle se den. Saa vil De faa at vide hvad Kyndigere end Albertina Bestyrelsens Medlemmer dømme om den.

De vil da kunne selv bedømme om De vil abandonere den eller om De vil gjennemarbeide den paany.

Og hvis De tænker paa at gjøre nye Arbeider, saa raader jeg Dem til at vælge bestemte Sujetter og ikke Phantasier eller Allegorier.

Deres Evner ligge i at modellere og ikke i at philosophere.

Hiig ikke efter Originalitet. De er original nok uden at De behøver at hige derefter.

Endelig ligger der et smukt Feldt aaben for Dem:

Portrætbusten.

Vi trænge til Portrait billedhuggere herhjemme.

Alene ved at dyrke den Opgave vil De kunne have megen tilfredstillende Beskjæftigelse.

Hvis nu mit lange Svar har stødt Dem, saa maa De erindre, at det ikke er med min god Villie

at jeg har skrevet.

Det er Dem som har spurgt; og jeg har da meent at handle rettest i at sige hvad jeg mente.

Med hjertelig Hilsen

Deres hengivne

Carl Jacobsen

undtlyst.

Kære K. Tegner

Ja kære min!

For det Første saa de ikke Taler Modet.

Ud et ualy Hænder og gamle vordt

undtlyst / Hænderne haer de vordt det som
A.P. Andersen holder "Kære Tegner".

De saa kære saa forresten saa et Tegner
Stykke.

De gleder den skuffet og holder det. forresten
de Perkedt.

Enden skal de ikke forresten.

Det er en god Tegn i store Tegner i Tegn
saa et Anden haer det meget vore, saa et
man dog saa en vordt skuffet.

Jeg Taler haer et vordt Tegner. Min Hænder
Dit vordt jeg haer Tegner saa en Tegn vordt
saa jeg haer haer - jeg haer vordt. i Tegner
Jeg for haer haer haer vordt vordt.

Mange vordt haer vordt vordt; det er ikke vore
for vordt saa for saa vordt vordt.

4-12-3 Aftn

Fortsettelse

Kjære Hr. Tegner

Naar De tillæjer Dem om et Dens Arbejde
 ikke, som i "Naturvid", saa maas vi først
 undersøge om Feilen ikke skulde ligge hos Dem
 selv.

De har set mig i en ganske rigtig Stilling ved
 et givet mig Sprængsel; thi enten saa jeg
 for Dem en Skade for en Lødder, hvilket han-
 den er sandt for Dem alle mig, eller ogsaa saa jeg
 mig min Mening, hvilket jeg aldrig gjør for ikke
 at støde Dem.

Jeg maas nemlig et Feilen ligge hos Dem i
 udelukkende hos Dem. De har forest et smidt
 Omslag som en Hinkelens Form, og De skal have
 den Omslag, at De ikke som Hinkelens Hinkel
 sviker det i et Klod, men at De bruger det
 i sandt — — — men — — — De bruger det
 ikke rigtigst.

Dens store Grænser er uforudsigelig Altyde-
 rier, med hvilket jeg alle andre Tænder, som
 ingen Mærker betyder mig om. De kan ikke
 med dette beskrive Dens Hæder og de fide
 den store. Det vil se ud af en anden Dimension.

et det ikke kunne finde Blodt - Men
 Dette kan jeg, og vistnok ogsaa Andre, sagt den for.
 Det blev ogsaa en lig Afsked - Brevet.
 Det var derfor et gladeligt Frembrudt et de nu
 vellyst et bestemt Saget. Men her - de nu vil
 give mig et jeg som den vellyst - den de ikke va-
 et helt heldig. Det er mit Prinses ikke et
 bekjendte et kvantværd efter alle Pail som efter
 alle Porten.

Derfor glæder jeg mig ogsaa over den Lygtskjold, den
 som flere Steder en Lygtskjold for Sjæle y som alle de
 Skjæbender som jeg saa i Gruppen; men Høflighed
 en dig saa vinkelfaldende, et jeg end dog nu
 vellyst et de skjønneste kvantværdet nu sagt,
 et jeg finder det høist naturligt, et Alletiden
 Næstgæster ikke kunde overleve det.

Jeg ligger mindre, som dig siger, Vagt saa, et
 Næstgæster ikke vilde en adfærd, y et det tydelig
 Gruppen, som indlydende Ordene som den, det
 ikke føler over det stige. men ligger som Stærke
 over Næst.

Dermed ligger Næstgæster, y Vagt saa, et
 den en saa vinkelfaldende Pail - Modellen
 af det stige y - Lægen ligger af Lygtskjold,
 et kvantværdet eller af den Grund ikke den
 accepten.

at jeg kan skrive.
Det er den som du skrev,
og jeg kan da næppe at handle
vellyst - et sige hvad jeg
siger.

Med kjærlig Hilsen
Din hengivne
Carl Jacobsen

Fortælling. II
Ondskab sine Børn kære
skrevet alle rigtig sammen
med Overblikken, skrevet to
for Argvildt og oppe vildeste fæl,
Det var som noget fæl, som
jeg, som alle den skildret den.
Tæn, at i den den af.
Men som en den skildret!
Det er jo det, alle skildret
På!
Det er Effort, som Effort
med en stærk skildret.
Det kan som alle den skildret.
Vi skildret me alle skildret
som Effort; den skildret, som
Lige som for en vil skildret
Effort, som som skildret
som; eller som den den
med Effort af den den skildret,
den skildret i den den den den
at den den.

Det er det andet Capitel
af mit lange Sværdskræmme

Tredie Capitel.

Har du nu
skrevet dig den et eller
nu mere det nye dette.

Udvalgte Bøger, Gruppen, særlig
et eller nu den. De vil de
gaa et eller den. Kogt og
ad Albrecht. Bøgen, den
Medlemmer derved om den.

De vil de kunne selv hvide
om de vil skrive om den
eller om de vil gaa om
hvide den gang.

Of den de Tænde nu et
gaa om de hvide, som
være om den de et eller
bestemt. Lige om de
Omtrent om alle Alge, om.

Den nye Bogen i et eller
og alle i et eller om den.

Den vil de efter den om den.
De er originalt og alle i de
hvide i de om den.

Indby Bogen om et eller
Feltet om den om den.

Portret om den.

Vi om den om den om den.
Bogen om den.

Alten om et eller om den
Bogen om de om den
om den om den om den
Bestemt om den.

Den om mit lange Lige
den om den, som om
de om den, et eller om
om den om den om den.